Lietas Nr. C68336417
C- 3364-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017. gada 6.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese O.Blūmfelde
ar tiesas sēdes sekretāru A.Vītoliņu
piedaloties prasītājam /pers. A/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2017. gada 6. martā /pers. A/ (turpmāk arī - prasītājs), cēlis tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī - atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā pamatojoties uz Civillikuma 2376., 2378., 2385. pantu lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam naudas līdzekļus 1 000 *euro* apmērā, visus tiesāšanās izdevumus un likumiskos procentus 6% gadā no prasības iesniegšanas dienas līdz dienai, kad tiks izpildīts likumīgā spēkā stājies tiesas nolēmums.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2016.gada maijā prasītājs, meklēdams darbu ārzemēs, vienojās ar atbildētāju, ka viņš par 2 000 *euro* nodrošinās prasītāja iekārtošanu darbā Holandē.

2016.gada 10.maijā prasītājs bija iedevis atbildētājam naudas līdzekļus (avansu) 1000 *euro* un atbildētājs uzrakstīja rakstveida apliecinājumu par minētās summas saņemšanu, norādot, ka tas ir avanss par darba līguma ar Holandes darba devēju nodrošināšanu.

Prasītājs uz atbildētāja bankas kontu 2016.gada 16.maijā pēc pušu abpusējās vienošanās pārskaitījis atlikušo naudas summu 1 000 *euro.* Atbildētājs solīja prasītājam, ka darba iekārtošanas process aizņems 1-2 mēnešus.

Pēc trim mēnešiem atbildētājs paziņoja, ka nebūs spējīgs izpildīt vienošanās nosacījumus.

Pēc vairākiem prasītāja lūgumiem, 2016.gada augustā atbildētājs atgrieza daļu no saņemtas samaksas 1 000 *euro* apmērā, bet atlikušo daļu atteicās atgriezt.

2016.gada 17.oktobrī prasītājs ar iesniegumu vērsās Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Zemgales iecirknī. Savos 2016.gada 8.novembra paskaidrojumos Valsts policijai atbildētājs bija norādījis, ka atzīst vienošanās ar prasītāju, līdz ar to uzskatu, ka par vienošanās nosacījumiem šajā lietā strīds nepastāv. Paskaidrojumos atbildētājs bija atzinis faktu, ka nav savlaicīgi izpildījis abpusējās vienošanās nosacījumus un paskaidrojis, ka viņam nav naudas līdzekļu, lai atdotu prasītājam atlikušās samaksas daļu 1 000 *euro* apmērā.

Paskaidrojumos atbildētājs bija apstiprinājis, ka prasītājs vairākas reizes bija vērsies pie atbildētāja ar lūgumu atdot naudu, līdz ar to ir pamats secināt, ka atbildētājs par samaksas atdošanas pienākumu bija vairākas reizes brīdināts.

[2] 2017.gada 10.aprīlī tiesā saņemts **atbildētāja paskaidrojums** par celto prasību (lietas 20-21. lapa), kurā norādīts, ka celto prasību neatzīst un lūdz to noraidīt. Papildus paskaidroja, ka starp pusēm bijusi noruna par 1 000 *euro*.

Civilprocesa likuma 250.^{26} pants noteic, ka tiesa lietu iztiesā tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā, ja to lūdz kāda no pusēm vai ja tiesa uzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

[3] **Prasītājs tiesas sēdē** prasību par parāda piedziņu uzturēja un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem. Lūdza prasību apmierināt pilnībā, kā arī pieteica lūgumu tiesai piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam ar lietas vešanu saistītos izdevumus 150 *euro* apmērā.

[4] **Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies**, 2017. gada 30. maijā tiesā saņemts atbildētāja iesniegums, kurā norādīts,

ka uz tiesas sēdi ierasties nevarēs, jo līdz 2017. gada 21.jūnijam atrodas ārzemēs (lietas 28 lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies, kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

Tiesa nekonstatē Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tādēļ saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, uzskata par iespējamu skatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[5] Uzklausījusi lietas dalībnieku, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[8] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja naudas summu 1 000 *euro,* norādot, ka 2016.gada 10.maijā iedevis atbildētājam naudas līdzekļus (avansu) 1 000 *euro* apmērā un 2016.gada 16.maijā pēc pušu abpusējās vienošanās pārskaitījis uz atbildētāja bankas kontu atlikušo norunāto naudas summu 1 000 *euro*. Atbildētājs nav izpildījis solīto un nav iekārtojis prasītāju darbā, tādēļ 2016.gada augustā atdeva daļu no saņemtas samaksas -1 000 *euro*, bet atlikušo samaksas daļu atteicās atdot. Lietā ir strīds par parāda esamību 1 000 *euro* apmērā.

[9] Tiesa atbildētāja iebildumus uzskata par nepamatotiem sekojošu apsvērumu dēļ.

[9.1] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī otrai atlīdzinot zaudējumus.

[9.2] Lietā nepastāv strīds, ka 2016.gada maijā prasītājs un atbildētājs bija mutiski vienojušies, ka /pers. B/ par atlīdzību 2000 *euro* apmērā palīdzēs iekārtot darbā ārzemēs /pers. A/.

Puses nav apstrīdējušas minēto līgumu, tajā noteikto summu un izpildes termiņus.

[9.3] Lietā nav strīda, ka 2016.gada 10.maijā atbildētājs ir pašrocīgi uzrakstījis un parakstījis parādzīmi, kurā apliecināja, ka ir saņēmis no prasītāja avansu 1 000 *euro* (lietas 10.lapa).

[9.3.1] Civillikuma 1431. pants noteic, ka akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskajā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

[9.3.2] Atbildētājs, parakstot parādzīmi, apliecinājis, ka ir saņēmis naudas 1000 *euro* un šajā gadījumā nav būtiskas nozīmes, ka lietas materiālos neatrodas citi pierādījumi minētās naudas summas izmaksai.

[9.4] Tāpat lietā nav strīda, ka 2016.gada 16.maijā, pēc pušu abpusējās vienošanās, prasītāja māte /pers. D/ uz atbildētāja bankas kontu pārskaitījusi atlikušo naudas summu 1000 *euro* (lietas 23.lapa).

[9.5] Tiesa konstatējusi, ka atbildētājs nav apstrīdējis 2016.gada 10.maija parādzīmi un 2016.gada 16.maija naudas pārskaitījumu, nav lūdzis atzīt šos pierādījumus par spēkā neesošiem, nav cēlis ne atsevišķu prasību, ne pretprasību, nav pierādījis jebkādu maldību, viltu vai spaidus, kā rezultātā parādzīme un naudas pārskaitījums būtu tapis pretēji viņa gribai.

[9.6] Ar lietas materiāliem pierādīts, ka 2016.gada 12.augustā atbildētājs atdeva prasītājam daļu no saņemtas samaksas 1 000 *euro* (lietas 22.lapa).

[9.7] Izvērtējot pušu sniegtos paskaidrojumus attiecībā uz saistību esamību, kā arī lietas materiāliem pievienoto atbildētāja paskaidrojumu Valsts policijas Zemgales iecirkņa priekšniekam (lietas 15.lapa), tiesai nerodas šaubas, ka atbildētājs kopumā no prasītāja saņēmis 2 000 *euro*, no kuriem 1 000 *euro* nav atdevis tam naudas līdzekļu trūkuma dēļ.

[9.8] Saskaņā ar Civillikuma 1425.pantu, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1512.pantu, pie katra saistību līguma būtības pieder savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm divpusējos līgumos.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

[9.8.1] Atbildētājs savas saistības nav izpildījis un ir veicis tikai daļēju naudas samaksu 1 000 *euro* apmērā. Neatmaksātais aizdevums ir 1000 *euro*.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka prasītājs ir pierādījis prasījuma pamatotību, savukārt atbildētājas nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, nav ieradies uz tiesas sēdi, no kā secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama neatmaksātā pamatsummas daļa 1 000 *euro.*

[10] Prasītājs lūdz noteikt tiesības saņemt sešus procentus gadā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants paredz, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Civillikuma 1759.panta pirmajā punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka likumiskie procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tiesas ieskatā prasība šajā daļā ir apmierināma, nosakot prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% gadā no nesamaksātā galvenā parāda.

[11] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[11.1] Tiesas izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot prasību tiesā, samaksājis valsts nodevu 150 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro (lietas 9)*.

Pastāvot apstākļiem, ka prasība apmierināta pilnībā, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodevu 150 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, kopā 154,70 *euro*.

[12] Prasītājs lūdz piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus 150 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, —atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Civilprocesa likuma 44. panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Civilprocesa likuma 44.panta ceturtajā daļā noteikts - ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Lietas materiāliem pievienots zvērināta advokāta Mirona Binuna 2017.gada 2.martā izrakstītais rēķins Nr.070826 (lietas lapa 19a), kas apliecina, ka prasītājs ir samaksājis par juridiskajiem pakalpojumiem 150 *euro.*

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 150 *euro* apmērā.

[13] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 42., 97., 190., 195., 204.[1], tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu 1 000 *euro*, valsts nodevu 150 *euro,* ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 150 *euro*, **kopā 1 304,70** ***euro (viens tūkstotis trīs simti četri euro 70 centi)***.

Parāda samaksa izdarāma prasītāja konta Nr./konta numurs/.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 % (seši procenti no simta) gadā, no neatmaksātās pamatparāda summas 1 000 *euro.*

Noteikt /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2017.gada 9.jūnijā.

Tiesnese O.Blūmfelde